

# افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد  
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Iran's M.

آئینه ایران

بهروز سورن  
۰۶ می ۲۰۲۲

## رکورد جدید جمهوری اسلامی در سرکوب روزنامه نگاران



آزادی مطبوعات از مهم ترین شاخص های حضور دموکراسی و آزادی و امنیت اجتماعی در هر کشوری است. این لیست سالانه از سوی خبرنگاران بدون مرز تهیه می شود. فهرست سالانه سازمان گزارشگران بدون مرز تنها هشدار آماری و نسبی از وضعیت مطبوعات در کشورهای جهان است. آمار واقعی و به ویژه در کشورهای مصیبت زده ای همانند ایران همانطور که می دانیم در

هاله ای از سانسور خبری قرار گرفته و آماری بسیار بالاتر از داده های رسمی است. بازداشت، تهدید، زندان، وثیقه و احکام سنگین گردونه ای روزمره و اربابه سرکوب و وحشت نظام علیه آزاداندیشان مستقل از حکومت است.

\*\*\*\*\*

بازداشت و سرکوب وحشیانه و بی پایان در زندان ها و صدور محکومیت های طولانی و شکنجه و قتل های پیدا و ناپیدا در زندانها از جمله جنایاتی است که حاکمیت اسلامی بر روزنامه نگاران و خبرنگاران و فرهیختگان روا داشته است. این سرکوب ها و فشارهای بسیار بر مطبوعات و روزنامه نگاران مستقل قطعاً برای خاموش کردن صدای آنهاست و دور نگاه داشتن افکار عمومی از ابعاد غارت و چپاول منابع ملی و مردمی است.

پر شمار خبرنگار و وبلاگ نویس آزاد که در زندانها به سر می برند و پر شمارتر که رنج راه و تبعید و یا مهاجرت را به جان خریده اند. کینه بی انتهای مسئولین جمهوری اسلامی از مخالفان و منتقدان خود تا جایی است که امروزه یافتن روزنامه و یا نهاد مطبوعاتی مستقل و آزاد تنها با پوششی غیر سیاسی امکانپذیر است.

هم اکنون دهها نویسنده و روزنامه نگار در بدترین شرایط در زندانهای مخوف نهادهای امنیتی به سر می برند و جان آنها در خطر همیشگی است. امروز روزنامه نگارانی که به انتشار اخبار و گزارشات حقیقی پرداخته اند و آگاهگرانه افکار عمومی مردم را جهت شفافیت خبری مخاطب قرار داده و چونان نورافکنی بر مسیر وقایع سیاسی و اجتماعی بوده اند یا در زندان به سر می برند و یا در خفا و تبعید به کار خود ادامه می دهند.

فعالیت مطبوعاتی آزاد نباید متأثر از دخالت های سیاسی، اقتصادی و حقوقی باشد و آنچه امروز در رسانه های دولتی جمهوری اسلامی به آن روزنامه نگاری می گویند، با تارهای عنکبوتی و مالی پیچیده ای ناچار به کرنش در برابر

قدرت و دسته بندی های ارتجاع حاکم است. حال آن که روزنامه نگاران آزاد در کشورمان و در مسیر میرا و کوتاه فعالیت خود با آزار و اذیت، تهدید و ارباب و زندان و وثیقه ها و جریمه های مالی سنگین روبه رو هستند همانطور که در گذشته با اعدام گسترده و قتل های زنجیره ئی و امثالهم مواجه بوده اند.

فعالیت های مجازی و خبررسانی های شبکه ئی متکی به تکنولوژی مدرن کنونی اما مقاومتی عمومی را در برابر خواست و نیات پلید رژیم برای سانسور و خاموش کردن صدای حق طلبانه مردم کشورمان را سازمان داده است. دفاع از آزادی بیان و خبرنگاری مستقل و آزاد از دریچه هر دوربینی به نمایش در آمده و این وظیفه را در دست های توانای مردم کشورمان قرار داده است.

آزادی مطبوعات از مهم ترین شاخص های حضور دموکراسی و آزادی و امنیت اجتماعی در هر کشوری است. این لیست سالانه از سوی خبرنگاران بدون مرز تهیه میشود. فهرست سالانه سازمان گزارشگران بدون مرز تنها هشدار آماري و نسبی از وضعیت مطبوعات در کشورهای جهان است. آمار واقعی و بویژه در کشورهای مصیبت زده ای همانند ایران همانطور که میدانیم در هاله ای از سانسور خبری قرار گرفته و آماري بسیار بالاتر از داده های رسمی است. بازداشت، تهدید، زندان، وثیقه و احکام سنگین گردونه ای روزمره و ارباب سرکوب و وحشت نظام علیه آزاداندیشان مستقل از حکومت است.

در سال ۲۰۲۰ از میان ۱۸۰ کشور، جمهوری اسلامی در جایگاه ۱۷۳ و سال ۲۰۲۱ یک پله سقوط و در رده ۱۷۴ قرار گرفت و امسال ۲۰۲۲ با کسب رتبه ۱۷۸ از میان ۱۸۰ کشور همچنان در لیست سیاه جهنم خبرنگاران و نویسندگان و هنرمندان باقی ماند.

تنها اربتره و کره شمالی به همراه ایران در انتهای لیست قرار دارند. کشورهای نروژ دانمارک سوئد و ایسلند فنلاند برترتیب اول تا پنجم در این فهرست قرار دارند.

احکام توقیف برای روزنامه ها و سایت های خبری، اعمال فشار و سانسور و فیلترینگ از جمله تلاش هایی است که نظام الهی ولایت فقیه برای پیشگیری از گردش اطلاعات و آگاهی شهروندان انجام میدهد. در این میان تهدید روزنامه نگاران که تعداد آنها بیش از صد نفر گزارش شده است از ابعاد وسیع دشمنی حکومتیان با قلم و نگارش خبر در ایران خبر میدهد. و چندی پیش تر بکتاش آبتین، شاعر، نویسنده و فیلمساز زندانی در زندان اوین عامدانه از خدمات درمانی محروم شد و جان باخت..

این در حالی است که افشاء سیاست های اعمال سانسور عمومی و سرکوب روزنامه نگاران در ایران توسط نهادهای بین المللی هیچگونه تأثیری بر تغییر این روش های غیر انسانی رژیم نداده است و حتی هر ساله این نظام در رده فهرست سرکوبگران آزادی بیان و اندیشه به قعر جدول در لیست سیاه نزدیکتر میشود. امروزه در کشورمان تنها کسانی حق نشر و مجوز نهاد مطبوعاتی میگیرند که وابسته به حکومتگران باشند و در این زمینه فضایی برای روزنامه نگاران و ناشران مستقل باز نمانده است.

با روی کار آمدن دولت رئیسی جلاد که سوابق جنایاتش بعنوان عضو گروه مرگ و کشتار هزاران زندانی سیاسی در دهه شصت و تابستان سال ۱۳۶۷ بر همه روشن است، این تلاشها برای مهار زدن به اینترنت و نقش بارز شهروند خبرنگاران برای گردش اخبار و گزارشات توسط قطع موضعی و یا پائین آوردن سرعت اینترنت بیشتر شده است. حال آنکه بسیاری از افرادی که در زندانهای جمهوری اسلامی توسط چوبه دار، تیرباران و یا شکنجه کشته شدند و بویژه در دهه شصت روزنامه نگار نبودند و بعنوان خواننده روزنامه و یا پخش آن کشته شدند و تردیدی نیست، جلادی که با تفتیش عقاید به کشتار زندانیان سیاسی حکم داده است نمیتواند امروز آزادی اندیشه و بیان را تحمل کند.

لازم به ذکر است که در مملکت اسلامی جایگاه آزادی مطبوعات بسیار بدتر از همسایه طالبانی افغانستان است.

بهرز سوزن

۲۰۲۲/۵/۴